

Tišina

Šutiš. Tiho je. Sam si. Ništa drugo do tebe ne dopire. Svijet leti, on prolazi. Ti šutiš. Izvana tako miran, ali unutar samog sebe osjetiš oluje svojih misli. Vojuju bitku, bučna je.

I vanjska tišina nije dovoljno moćna da tu buku unutar tebe smire.

U toj oluji sklonište ti treba.

U dubokom oceanu tvoga bića valovi su uzburkani, nigdje mira, nigdje tišine.

Nemoćan vapiješ, unutarnji krik je tako glasan i strašan.

Ni jedna riječ drugih ni utjeha nije tako jaka da utihne oluje i valove tvoja jada.

Povučen u sebe i sam, gle jedan tračak svjetla, jedna kap.

Ta jedna kap pade u ocean nemira i tmine.

Ona rasprši valove svojim utapanjem,
smiraj dođe i utihnu olujne vjetrove i razbi duboke tmine.

Mir i svjetlo osvijetliše ocean unutar tebe,

Vjetrovi minuše.

No, tko ili što to bješe ta kap s visine.

Ta kap tako jaka, bista i svjetla.

Milost to bijaše koja me dignu iz dubine.

Tebi zahvaljujem što čuješ vapaje iz nizine.

fra Slaven Ćeko

SVJEDOČANSTVA

